

alle sammen må have et ansvar. Det hører med i den her diskussion.

De kommende års satsning på miljøeffektive produkter og produktionsmetoder vedrører måske ikke mindst sådan lige på kort sigt landbruget, som naturligvis fortsat vil spille en central rolle i naturpolitikken. Og så betyder det, at vi skal blive bedre til at inddrage borgerne og de lokale foreninger i de mange naturprojekter, der bliver sat gang i rundtomkring i landet.

Der er vi så ovre i den tredje søjle, nemlig dialogen, for jeg tror, vi skal være bedre til at forsøge at gøre naturpolitikken i Danmark til et folkeligt anliggende. Vi skal være bedre til sammen at tale om, hvad vi vil med naturen. Det er altså ikke kun nogle valg for og en opgave for politikere. Vi har alle sammen et ansvar, og jeg synes egentlig, at hr. Torben Hansen udtrykte det meget præcist: Folkelig og faglig forankring er hinandens forudsætning. Det ene fungerer ikke optimalt uden det andet.

Det var de tre grund søjler: Fokus på naturens mangfoldighed, udbredelse af ansvar og en bedre dialog. Det er det, de kommende års indsats skal bygge på. Og de kommende års indsats bliver meget omfangsrig.

Vi skal bl.a. gennemføre vandmiljøplan III. Vi skal udarbejde vandplaner, som skal føre EU's vandrammedirektiv ud i livet. Nogle har sagt: Jamen det her er da ikke hele vejen til målet? Nej, naturligvis er det ikke det. Det er jo en opgave, vi vil komme til at skulle fokusere på og investere i rigtig mange år endnu.

Vi skal skabe naturplaner for de 254 Natura 2000-områder, som kommunerne og staten skal stå for i fællesskab. Vi skal genoprette moser, overdrev, enge og heder. Vi skal fortsætte skovrejsningen; vi har jo en vedtaget politik om, at vi skal have mere skov år for år, og det får vi faktisk også i disse år, og det gør vi også i de kommende år.

Der skal udformes en lang række konkrete naturprojekter ud over landet for de ekstra 700 mio. kr., som regeringen vil bruge på naturen i de kommende år. Det kommer rent faktisk til at betyde, at der aldrig før i danmarkshistorien er brugt så mange penge på naturgenopretning, som der bliver brugt næste år. Derfor er jeg også glad for, at alle partier har taget imod invitationen til forhandlinger i eftermiddag. Jeg ser ikke nogen som helst grund til andet, end at vi kan have en fornuftig dialog, netop også om det fremadrettede.

Så skal vi have udarbejdet en handlingsplan for de såkaldt invasive arter, som truer med at fortrænge vores hjemmehørende planter og dyr alt for mange steder. For det er jo også et faktum, at den vilde natur er klemt og har fået for lidt plads i Danmark. Vores naturområder bliver fortsat udsat for alt for mange næringsstoffer og anden forurening. Vi har desværre stadig væk grønne søer uden bundplanter, tilbagevendende iltsvind i vores indre farvande og pesticider i vandet, og 90 pct. af Danmark er præget af dræning, afvanding og vandindvinding, som har gjort vores landskaber alt for tørre. Vi har for få småbiotoper, vandhuller og søer og for mange åer og vandløb, der er udrettede og rørslagte. Vi har kort sagt for få og for opsplittede naturområder, og mange af dem, der er tilbage, er ved at miste deres naturlige dynamik som følge af vores menneskelige påvirkninger.

Kl. 13.30

Der er gjort fremskridt, også store fremskridt. Rigtig mange kurver er knækket over de seneste årtier, men der er stadig væk brug for en omfattende og langsigtet indsats for at rette op på den forarmelse, der er sket. Vi har mere viden end nogen sinde før om, hvad der skal til. Fuglelivets oplomstring i de store naturprojekter viser, at det virkelig nytter noget, når vi går målrettet ind og gør noget for at lave naturgenopretning, så der er ingen undskyldning for ikke at gå i gang.

Vi er i fuld gang, ikke med sådan spritnye tiltag hver eneste dag. Jeg tror, det var hr. Johs. Poulsen, der sagde – nu siger jeg det lidt polemisk – om man ikke sådan nærmest kunne skifte dagsordenen ud, for nu har vi jo hørt om de her store ting, der er i gang. Men der er masser af ting, vi netop skal fortsætte med, og som også kommer til at koste rigtig mange penge i årene fremover. Vi skal f.eks. fortsætte med at reducere fosforoverskud, ammoniakfordampning, kvælstofudvaskning og pesticidforbrug.

Jeg håber på en positiv modtagelse af det kommende lovforslag om miljøgodkendelse af husdyrbrug, som jo bygger videre på vandmiljøplan III, og som også har indbygget i sig, at vi har en 255 mio. kr. stor satsning på en ny landbrugsteknologi. Det er faktisk et fint eksempel på det, man kalder push-pull, at der kommer nogle nye politiske krav, og med dem følger så nogle penge til at få certificeret og demonstreret de nye teknologier, der skal gøre det muligt at leve op til målene.